

॥ ४५ ॥ शरदःसंवत्सराः मनागीषदिव्यतीयुः ॥ ४६ ॥ आत्मनास्वदेहार्धरूपेण अतिप्रीत्याभावयन् तथासतिसदपत्यं भवेदिति नोधानवधा सर्वसंकल्पविदिति तस्याः बह्वपत्यसंकल्पं जानन्नित्यर्थः विभुस्तथाकर्तुंसमर्थश्च आत्मविदिति च तस्यामनासक्तत्वात् स्त्रियोजाता इति भावः पुमान्पुंसोऽधिकेशु क्रेस्त्रीभवत्यधिकेस्त्रिया इति स्मृतेः ॥ ४७ ॥ अतः अनंतरमेव सद्यः एकस्मिन्नेवाहनि चारूणिसर्वाण्यंगानियासाम् ॥ ४८ ॥ प्रव्रजिष्यंतम् आलक्ष्यवितर्क्य स्मयमाना बहिः अंतस्तु विक्लवेन व्याकुलेन विदूयता संतप्यमानेन हृदा उवाचेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ४९ ॥ नखा एवम

तस्मिन्विमान उत्कृष्टां शय्यां रतिकरीं श्रिता ॥ न चाबुत्थ्य ततं कालं पत्याऽपीच्येन संगता ॥ ४५ ॥ एवं योगानु भावेन दंपत्योरममाणयोः ॥ शतं व्यतीयुः शरदः कामलालसयोर्मनाक् ॥ ४६ ॥ तस्यामाधत्तरेतस्तां भावय न्नात्मनात्मवित् ॥ नोधाविधाय रूपं स्वं सर्वसंकल्पविद्विभुः ॥ ४७ ॥ अतः सा सुषुवे सद्यो देवदूतिः स्त्रियः प्रजाः ॥ सर्वास्ताश्चारुसर्वांग्यो लोहितोत्पलगंधयः ॥ ४८ ॥ पतिं सा प्रव्रजिष्यंतं तदालक्ष्यो शती सती ॥ स्मयमाना वि क्लवेन हृदयेन विदूयता ॥ ४९ ॥ लिखंत्यधोमुखी भूमिं पदानखमणिश्रिया ॥ उवाच ललितां वाचं निरुध्याशु कलांशनैः ॥ ५० ॥ सर्वतद्गवान्मल्यमुपोवाहप्रतिश्रुतम् ॥ अथापि मे प्रपन्नाया अभयं दातुमर्हसि ॥ ५१ ॥ ब्रह्मन्दुहितृभिस्तुभ्यं विमृग्याः पतयः समाः ॥ कश्चित्स्यान्मे विशोकाय त्वयि प्रव्रजिते वनम् ॥ ५२ ॥ एतावता ऽलंकालेन व्यतिक्रान्तेन मे प्रभो ॥ इन्द्रियार्थप्रसंगेन परित्यक्तपरात्मनः ॥ ५३ ॥ इन्द्रियार्थेषु सज्जंत्या प्रसंगस्त्व यिमे कृतः ॥ अजानंत्या परं भावं तथा ऽप्यस्त्वभयाय मे ॥ ५४ ॥ संयोगः संसृतेर्हेतुरसत्सु विहितोऽधिया ॥ स एव साधुषु कृतो निःसंगत्वाय कल्पते ॥ ५५ ॥ णयः तैः श्रीः शोभायस्य तेन पदा भुवं लिखंतीति दुरंतचिंता लक्षणम् ॥ ५० ॥ उपोवाहसंपा दितवान् अभयमिति भाविनो दैन्यात्संसारान् यद्भयंतं निवर्त्तयेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तत्रैदं निवेदयति तुभ्यंतवदुहितृभिः स्वयमेवात्मनः समायोग्याः प तयो विमृग्या इति दैन्यं प्राप्तम् संसारभयमुररीकृत्याह कश्चिदिति विशोकाय ज्ञानोपदेशाय स्त्रीभिर्ऋणानपाकरणात् कंचित्कालं त्वदवस्थानेन ब्रह्म वित्युत्रः कश्चित्कस्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ विषयान् भुंक्ष्व किं ब्रह्म विद्ययेति चेत्तत्राह एतावता अलंपूर्यतां परित्यक्तः परात्मा यया तस्यामम ॥ ५३ ॥ स्व कृतमनुशोचंत्याह इन्द्रियार्थेष्विति चतुर्भिः मे मया परं भावं तत्त्वं ब्रह्म विदिति ॥ ५४ ॥ प्रसंगः कथमभयायास्तु तत्राह संग इति अधिया अज्ञानेन ५५